

FONDSSEN HOEVEN GEEN OPENHEID VAN ZAKEN TE GEVEN OVER HUN EIGEN BELANGEN. MAAR VOOR BELEGGERS ZOU DIE INFORMATIE WELKOM ZIJN.

bedrijf. Daarbij betalen sommige fonds-aanbieders hun personeel niet uit in geld, maar in aandelen van het bedrijf. Langer was het al mogelijk dat fondsmanagers [een deel van] hun bonus in aandelen van fondsen die het bedrijf voerde, uitbetaald kregen.

BONUSSEN

Het Nederlandse Robeco heeft in 2010 bekeken of de beloningspakketten meer op bedrijfscriteria als in- en uitstroom van de fondsen, naast de prestaties van de fondsen, moeten worden gebaseerd. Topman Roderick Munsters gaf daarbij aan dat hij gelooft in teamprestaties en dat individuen een blik moeten hebben op de gehele onderneming. Dus blijkbaar niet alleen op de prestaties van hun eigen fonds.

Toch zou dat het uitgangspunt moeten zijn: als bonus- en salarisvoorwaarden gebaseerd zijn op de prestaties van het fonds hebben beleggers en fondsmanagers hetzelfde doel.

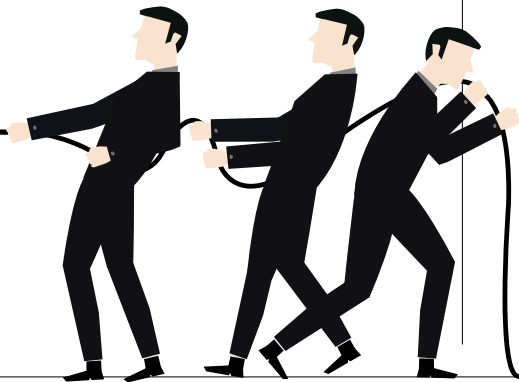
Hier past wel een kanttekening. Teveel sturen op prestatiebeloning kan ervoor zorgen dat fondsbeheerders teveel risico's gaan nemen. Zij zijn er dan bij gebaat om een zo hoog mogelijk rendement te halen omdat dit een zo hoog mogelijke bonus oplevert. Daarvoor moet dan extra risico genomen worden. Gaat het mis, dan zit de belegger op de blaren, maar de fondsbeheerder mist hooguit een jaar zijn bonus.

DUIDELIJKHEID GEWENST

Als onze rondgang langs beleggingsfondsen iets heeft geleerd, dan is het wel dat de Nederlandse fondsenaanbieders het grondig oneens zijn over nut en noodzaak van belegging in eigen fondsen. Niet iedereen ziet de noodzaak om beleggers in te lichten over hun standpunt.

Een aantal partijen volgt het goede voorbeeld uit de Verenigde Staten. Helaas blijft dit aantal nog te beperkt. Het zou een goede ontwikkeling zijn wanneer Nederlandse fondsenaanbieders een beleid introduceren dat hun medewerkers stimuleert om in de eigen fondsen te beleggen en op deze wijze de belangen van alle betrokken partijen zoveel mogelijk op één lijn te brengen.

Wettelijk hoeven fondsen geen openheid van zaken te geven over hun eigen belangen. Maar voor beleggers zou die informatie welkom zijn. Vertrouwen is goed, maar gezamenlijke belangen zijn beter.

EEN CULTUUR VAN INTIMIDATIE

door Paul Frentrop

De Vereniging van Effectenbezitters is een geduchte tegenpartij van het bedrijfsleven die opkomt voor de belangen van aandeelhouders. Op de website ziet u onder 'VEB in actie' waarom Deloitte, Fortis en andere partijen sidderen. Maar de VEB is niet de machtigste belangenbehartiger van Nederland.

Dat is ongetwijfeld de vakcentrale FNV, naar eigen zeggen "de grootste en sterkste belangenbehartiger van werkend Nederland." Geen ondernemer wil met deze organisatie ruzie krijgen en ook de politiek luistert maar al te goed naar wat de vakbonden willen. Zo ging minister Opstelten van Veiligheid en Justitie toen hij een baas voor de nieuwe nationale politie moest benoemen, niet alleen eerst praten met zijn collega van Binnenlandse Zaken en de corpschefs, maar - tot mijn verbazing - ook met de politiebonden. Ik zie dat als een impliciete les voor ambitieuze politiemanager: maak nooit ruzie met de vakbeweging.

De negentien bonden die samen FNV vakcentrale vormen zijn al een tijd bezig hun samenwerking een nieuwe gestalte te geven. Laatst las ik in de Volkskrant een artikeltje waarin enkele moeilijke punten in de onderhandelingen werden beschreven. Het bericht eindigde met: "Ander heikel punt is de cultuur van intimidatie die binnen de FNV heerst. Dat maakt dat ook cultuurverandering een voorwaarde is voor sommige bonden willen ze op 23 juni opgaan in de nieuwe vakbeweging."

Daar schrok ik van. Niet alleen heerst er blijkbaar een cultuur van intimidatie binnen de grootste en sterkste belangenbehartiger van werkend Nederland. Nog zorgwekkender is dat deze toestand blijkbaar wijd en zijd bekend is, maar geen reden voor grote onrust vormt. Want anders had dit nieuws wel op de voorpagina gestaan.

Eigenlijk is de aantijging ook niet verrassend. Vakbondswerk en intimidatie zijn geen tegenpolen. De VEB zal u niet lastig vallen als u niet meedoet aan een actie, maar andersdenkenden bij een staking worden door de vakbond sinds jaar en dag als 'onderkruiper' geïntimideerd.

Een 'cultuur van intimidatie' binnen de FNV gaat echter niet alleen de vakbeweging aan. Die heeft in Nederland immers vergaande zeggenschap. De vakbeweging sluit collectieve arbeidsovereenkomsten en bepaalt zo ook de inkomens van niet-leden. De vakbeweging krijgt daar zelfs voor betaald door werkgevers. De vakbeweging beheert ook de pensioenfondsen. Mede voor mensen die nooit lid van een vakbond zijn geweest (de meeste). Kunnen zulke taken worden overgelaten aan een organisatie waar een cultuur van intimidatie heerst? Of is het al zo erg dat niemand daar meer iets van durft te zeggen?